

[J. S. Foget.]

indrømmet, at Arbejdet med Gældssanereringen gaar alt, alt for langsomt, naar den i Stedet for: „indtil Sagen er afsluttet“ foretrækker at sætte: „dog højst for 16 Uger ad Gangen“.

Tilføjelsen til samme Paragraf om de Undtagelser, som Udvalgene finder paakrævet, finder jeg i høj Grad overflødig, da dette indeholdes i det, der i Forvejen staar.

Tilføjelsen til § 4 kan vi tiltræde. — Ændringsforslaget til § 6 maa vi derimod gaa meget stærkt imod. Det er et nyt Forsøg paa at skille Landbruget i to Dele. Man vil her nægte dem, der har over 100 000 Kr.s Grundværdi, samme Rettigheder som dem, der har en mindre Grundværdi, idet man forlanger Pantesikkerhed inden for de 100 pCt. af Panteværdien og ikke som for de andre Ejendomme inden for 110 pCt. af Panteværdien. Ligeledes er et Maksimallaan paa 100 000 Kr. efter vor Mening principielt urigtigt.

Ved Tilføjelsen til § 6 om efterstaaende Panthavere gaar man jo i Princippet den samme Vej, som man altid er gaaet: at det er Familiepengene, det først skal gaa ud over. Jeg er bange for, at Gennemførelsen heraf vil foraarsage, at det først og fremmest vil komme til at gaa ud over dem, der hidtil har støttet ved Kautionslaan eller ved direkte Familielaan. Derfor vil vi fra vor Side ikke kunne medvirke til dette Ændringsforslags Gennemførelse.

Den til § 13 foreslaaede Ændring, der tager Sigte paa Misligholdelse af Ejendomme, kan efter vor Formening misbruges. Thi hvad er Misligholdelse? Naar en Mand ikke har avlet saa meget, at han kan fodre det sædvanlige Antal Kreaturer og derfor skiller sig af med nogle Kreaturer, er det da Misligholdelse? Naar en Mand ikke kan faa Folk til Hjælp og ikke har Penge til at kalke Murene eller til at tække et itublæst Tag, er det da Misligholdelse? Jeg tror, at alt dette vil blive betragtet som Misligholdelse, og derfor maa vi stemme imod dette Forslag.

Vedrørende Regeringspartierne's Forslag om Rentetilskud maa jeg henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling. Vi forlanger Rentesaenkning. Det har Husmandsforeningerne forlangt Gang paa Gang, og det forlanger de paa hver eneste Generalforsamling. Det forlanger Landboforeningerne, det forlanger Landbrugernes Sammenlutning, det forlanger, kort sagt, hele Landbruget og med det hele det arbejdende Folk. Ja, vi har endogsaa nu hørt de Konservative og Venstre tale, som om de ogsaa ønsker Renten sænket. Der synes aaben-

bart kun at være Regeringen tilbage, men Regeringen modarbejder ogsaa Rentesaenkningen saa stærkt som muligt. Ved Tilskud til at betale Renten gennemfører man en ny indirekte Renteforhøjelse. Det sikrer Rentebetalingen, det sikrer bl. a. saadanne Foretagender som Sagførernes Opkøb af Obligationer i Jydsk Landhypothekforening. De har i Dag været i Stand til at drive disse Obligationer højere op end Kreditforeningsobligationerne. Det er selvsagt ganske naturstridigt, men Regeringen hjælper jo saadanne Spekulanter ved at sikre dem Renten gennem Statstilskud. Det lyder ganske vist saa smukt, at det er Landbruget, der faar dette Tilskud, men i Virkeligheden er det Obligationsejerne, man yder Tilskud. Da dette Forslag er saa stik imod al Tale om Rentesaenkning, da det, som paavist, i Realiteten betyder Konsolidering af det høje Renteniveau, vil vort Parti ikke være med til at gennemføre det og vil derfor undlade at stemme for Ændringsforslagene, som er fremsat dertil.

Det Ændringsforslag, som Venstre og de Konservative fremsætter, giver god Grund til Forbavselse. Det betyder direkte et Tilskud, er altsaa mod de Principper, som de to Partier hidtil har fulgt. Jeg skal ikke bebrejde Partierne noget. Vi er nemlig ogsaa af den Opfattelse, at man ikke kan holde alt for fast paa de gamle Principper, naar Fjenden er i Landet. Jeg er af den Opfattelse, at Oppositionspartierne her i Salen ikke skal søge at yppe Kiv indbyrdes, men jeg maa nødvendigvis konstatere, at Venstre har fortrudt, at det sidste Aar fik tvunget Statsobligationer igennem som Dækning for Saneringslaan i Stedet for det foreslaaede Tvangslaan og derved forvoldte et Kurstab. Vi har set, at Venstre ikke har villet vedgaa sit Faderskab til den Ordning, men i Betænkningen sidste Aar stod — jeg beder om Formandens Tilladelse til et kort Citat —:

„Da imidlertid bl. a. Venstre har udtalt sig saa stærkt mod Optagelsen af et obligatorisk Statslaan, har Flertallet for at aabne Mulighed for Venstres Tilslutning til Lovforslaget stillet Ændringsforslagene under Nr. 3—19, der imødekommer Venstres Krav om at udløse en Del af Landbrugets Kreditorer ved som Betaling for deres Gæld at udlevere dem Statsobligationer, hvorved man vilde undgaa det obligatoriske Statslaan.“

Her synes altsaa ikke at være nogen Vej uden om, og i den Polemik, der allerede har fundet Sted, synes det ogsaa, som om det